

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2869/2020
23.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Божо Вукчевић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., чији је привремени заступник овлашћен за пријем писмена Драгољуб Палевић, адвокат из ..., ГГ из ..., чији је пуномоћник Драган Субашић, адвокат из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Раденко Томашевић, адвокат из ..., ради утврђења апсолутне ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужене ДД, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5714/18 од 07.02.2019. године, у седници одржаној 23.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене ДД из ..., изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5714/18 од 07.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ДД из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5714/18 од 07.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту П 85/15 од 24.12.2015. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца, па је утврђено да је апсолутно ништав Уговор о доживотном издржавању закључен између тужене ДД и пок. ЋЋ, бившег из ... Р.бр. .../... од 22.08.2001. године, закључен пред Општинским судом у Сопоту, у делу ½ којим је пок. ЋЋ као накнаду за дато издржавање дао удео од ½ на новчаним средствима старе девизне штедње и друге девизне штедње која се водила код „Беобанке“ по партији бр. ..., код „Београдске банке“ д.д. „Славија банке“ по партији ...-...-... и код „Југобанке“ по партији бр. ...-...-...-..., укупно ... евра, као и на покретним стварима и то: комплет посуђа марке „...“ и две шиваће машине марке „...“, док је одбијен захтев у односу на покретне ствари ближе наведене у овом ставу изреке. Ставом другим изреке утврђено је да заоставштину пок. ЕЕ, бив. из ... чини удео од ½ девизних средстава старе и друге штедње, која се водила код „Беобанке“ по партији бр. ..., код „Београдске банке“ д.д. „Славија банке“ по партији ...-...-... и код „Југобанке“ по партији бр. ...-...-...-..., укупно ... евра, као и ½ покретних ствари ближе наведених у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке делимично је усвојен захтев па је обавезана тужена ДД да тужиоцима исплати половину новчаних средстава од ... евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев којим су

тужиоци тражили да се тужена ДД може ослободити обавезе да тужиоцима преда у државину половину покретних ствари ближе наведених у овом ставу изреке ако им исплати 1.200.000,00 динара. Ставом петим изреке обавезане су тужене ВВ и ДД да тужиоцима накнаде трошкове поступка од 138.550,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5714/18 од 07.02.2019. године, жалбе тужилаца и тужене ДД су одбијене, а првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена ДД је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о ревизији тужиље, Врховни касациони суд је имао у виду да је тужба у овој правној ствари поднета 11.01.2015. године. Решењем Апелационог суда у Београду Гж 8002/13 од 22.01.2015. године укинута је првостепена одлука којом је одлучено о тужбеном захтеву и предмет уступљен Основном суду у Младеновцу, Судска јединица у Сопоту на поновно суђење. Побијана другостепена пресуда донета је 07.02.2019. године, односно после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), па се у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 и 55/14.

На основу члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је захтеву тужилаца за утврђење ништавости уговора о доживотном издржавања. О правној природи и основаности тужбеног захтева, судови су одлучили уз примену материјалног права које не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима са тужбеним захтевима као у овој правној ствари. Имајући ово у виду, као и да тужена у ревизији не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, а да одлука о основаности захтева са оваквим тужбеним захтевом зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку и на коме је заснована судска одлука, произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побитаног

дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

У конкретној правној ствари се ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање, при чему је вредност предмета спора побијаног дела 26.446,83 евра у динарској противвредности, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 2. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић